

דף קלא.

עין משפט א.

יו"ד סימן פא פעיף יג.

יג. יכול גם להאכילם ^ה לכלבים ולמוכרם או ליתנם לעכו"ם.

יו"ד סימן שו פעיף ו

ו. הבכור בזמן הזה מוכר אותו הכהן אפי' לישראל תם חי, או בעל מום חי או שחוט ^ו. הכהן מקדש בו את האשה ^ז שהוא כשאר ממונו, אבל אינו נמכר במקולין ואינו נשקל בליטרא, ומ"מ מותר לשקול בו מנה כנגד מנה או כנגד כלי, וכל זה בבשרו אבל חלבו ודמו וגידו וקרניו נמכרים במקולין ונשקלין. שמנו של גיד דינו כבשר, כיון שהוא מותר מן התורה.

עין משפט ב.

יו"ד סימן פא פעיף כג.

כג. כד. הלויים ספק אם הם חייבים ^ה במתנות ולכן פטורים אבל אם נטלן הכהן מידו א"צ להחזירן לו. הגה: וי"א דאם נטלן מוציאין מידו ^ט.

- ה. כגון שהסריחו ואינם ראויים לאכילה וה"ה למוכרם לגוי. ש"ך ס"ק ד'.
- ו. ממשנה ב' פ"א דמעשר שני, וכדמפרש רב נחמן בתמורה דף ז' ע"ב.
- ז. היינו אחר השחיטה, כ"כ הב"ש באבן העזר סי' כ"ח ס"ק ס'. פ"ת אות ד', ושם ספק מקודשת.
- ח. דמספקא לן אי לויים איקרו "עם" מאת העם, מגמ' חולין קל"א. ש"ך ס"ק י"ב. ואם תפס הלוי מישראל מוציאין מידו. ש"ך ס"ק שם, ודלא כהב"ח. לוייה הנשואה לישראל מסתבר שבעלה חייב במתנות כהונה, ולא דמיא לכהנת הנשואה לישראל שבעלה פטור ששם כתוב "ונתן לכהן" ואף כהנת במשמע. ולוייה אף שנתחללה בזנות פטורה ממתנות כהונה מספק כמו לוי. כ"כ המ"ל בסוף פ"ט מביכורים. ואם הלוי רוצה לקיים המצוה מספק תבוא עליו ברכה.
- ט. ב"י בשם הר"ן, ועיין בסי' שט"ו.

דף קלא:

עין משפט ג.

יו"ד סימן פא פעיף ח

ח. נותנים אותם לכהנת' אפי' נשואה לישראל' וגם אם נותנם לבעלה
הישראל קיים מצוות נתינה ל', ובעלה הישראל פטור מן המתנות מ'.

י. מעולא בחולין דף קלא"א. שהכתוב "ונתן לכהן הזרוע וכו'". היינו אפי' כהנת, רש"י
חולין קלא"א סוף ע"ב. ט"ז ס"ק ט'.

כ. אבל כהנת חללה שאינה אוכלת אינה בכלל כהנים. הרמב"ם בפ"ט מהלכות ביכורים.
וה"ה כהן חלל אינו אוכל. ולא דוקא שהיא נולדה מפסולי כהונה, דכל שנולד מפסולי
כהונה אין לו דין כהן כלל, אלא בכהנת שנבעלה בעילת איסור ונקראת חללה לפי
שנתחללה מן הכהונה. אבל כהן שעבר עבירה אינו מתחלל, כמ"ש הרמב"ם בריש פי"ט
מאיסורי ביאה. כף החיים אות ל"ז.

ישראל שנשוי לכהנת שנבעלה בעילת איסור לא רק שאינה נוטלת אלא בעלה חייב במתנות
כהונה. כ"כ המשנה למלך בסוף פ"ט מביכורים.

ל. ואשת חבר קודמת לכהן ע"ה, שם אות מ'.
ובעלה של כהנת יכול לקבל המתנות בלי ידיעתה והנותן קיים מצוות נתינה. כנה"ג אות
כ"ד מרש"ל.

וכשהאשה ישראלית והבעל כהן אם נתן לאשתו לא קיים מצוות נתינה אם זה שלא בידיעת
בעלה. כ"כ בערוך השולחן אות ל"ו, וע"כ כששולחין מתנות כהונה לכהן והוא אינו בבית
צריך לומר לאשתו אלה מתנות כהונה ותתני אותם לבעליך הכהן, ויאמר אח"כ קיבלתי
המתנות, או יצווה את אשתו לקבלם בעדו. כף החיים אות מ"ב.

גם כשיתנם לבעלה הישראל של הכהנת דקיים בזה מצוות נתינה אם האשה גילתה דעתה
שלא ניחא לה שבעלה יקבלם צ"ע אם קיים בזה מצוות הנתינה. שם אות מ"ד.

וכתב המחנה אפרים בהלכות זכיה סוף סי' ט' דלכתחילה לא יתן מתנות כהונה לשליח
דשמא לא יגיעו לידו של הכהן דרק בהגעתם ליד הכהן מתקיימת מצוות הנתינה. כף החיים
אות מ"ו.

מ. אבל אם רוצה להפריש וליתן לכהן מותר ואין זה פטור ועושה דנקרא הדיוט דכל
הפטור שלו חשיב כמפריש ונותן לאשתו שהיא כהנת. כף החיים אות מ"ז. ואם בעלה
של הכהנת שוחט למכור בזה חייב, דלא גרע מכהן עצמו השוחט למכור דחייב, כמבואר
בסעיף כ"ד.